

Evropa bez jazykových hranic

EVROPŠTINA VYŘEŠÍ KOMUNIKAČNÍ PROBLÉMY • KOMUNIKACE = PROSPERITA • NEKOMUNIKACE = BÍDA

Jazykové problémy v EU znemožňují nejen porozumění, spolupráci a využití všech práv, ale vedou i k závažným ekonomickým škodám a poklesu životní úrovně Evropanů

Cílem E-Lingvo o.s. je informovat občany o jazykové situaci v EU, jejích souvislostech i následcích a představit její řešení pomocí společného, pravidelného a snadného jazyka – evropštiny – umožňujícího komunikaci mezi národy a dávajícího spravedlivě stejné výhody všem národům.

**Domlouváš se
v cizině opičí řečí??**

E-LINGVO HLEDÁ POMOC A SPOLUPRACOVNÍKY. ŘEŠÍME I TVÉ PROBLÉMY. INFORMUJ SE A KONTAKTUJ NÁS.

✦ www.elingvo.eu ✦ info@elingvo.eu ✦ E-Lingvo o.s., Lozíbky 1, 614 00 Brno ✦ Tel. 543 233 047 ✦ Konto: 3471258001/5500 ✦

Evropská unie potřebuje evropštinu!

Jazykové problémy EU poškozují ekonomiku!

Podle EU-statistyk, Američan vytvoří ročně na hlavu o 300 000 Kč víc než průměrný obyvatel EU. To by mohlo znamenat zvýšení příjmu o 57% i víc. Tedy podstatně víc, než obvyklé roční zvýšení platu! Jsou Američané schopnější, pracovitější a vzdělanější? Mohly by se USA stát světovou velmocí, kdyby každý z jejich padesáti států měl svůj jazyk, tak jako je tomu v Evropě?

Jazyky hrají velkou roli i v ekonomice. Evropané si to k vlastní škodě neuvědomují. (Další souvislosti na www.elingvo.eu).

Tři desítky jazyků likvidují tvá práva v EU!

Nikdo se nemůže naučit třicet jazyků! Proto většina občanů EU překročí jazykové hranice padá na úroveň nemluvněte. Nemluvně se jen těžko dožaduje svých práv!

- **Právo volného pohybu osob** je velmi omezené, když se na místě nedomluvíte. Ani na cestu se nezeptáte....
- **Právo volného pohybu zboží** je vám k ničemu, když se nedorozumíte. Jak je objednat a jak je nabídnout bez znalosti jazyka?
- **Právo volného pohybu služeb** je vám k ničemu, když o ně nedokážete požádat nebo je nabídnout.
- **Právo volného pohybu kapitálu** vůbec nemáte, když se nedomluvíte. Peníze si nevypůjčíte ani v cizině neuložíte!

→ **Právo pracovat kdekoli v EU** vůbec nevyužijete, když nemůžete komunikovat s okolím.

S velkou většinou dalších práv, která vám EU zaručuje, je tomu podobně. Vlastně tato všechna práva dovedete využít jen na území národa stejného jazyka. Pro českého občana to představuje jen 2% celkové rozlohy EU. To je opravdu velmi málo...

Občan EU má sice teoreticky mnoho práv, ale prakticky je nemůže využít. To občan USA je na tom jinak. Ten se dorozumí ve všech padesáti státech a život i ekonomie získají úplně jiné možnosti. Spolupráce je snadná a výsledky podstatně lepší. Evropané se nemusejí vzdát svého jazyka, ale potřebují v Evropě komunikovat jedním společným jazykem.

Angličtina vás zbaví rovnoprávnosti!

Za řešení jazykových problémů EU se považuje všeobecné zavedení angličtiny. Málokdo však ví o důsledcích!

→ Zavedení angličtiny jako evropského komunikačního jazyka poruší základní **právo rovnosti** všech občanů EU. Jak si mohou být Evropané rovni, když anglofonní národy budou mít nesmírné výhody, které jim přinese používání mateřského jazyka?

- Vznikne **jazykově třídní** společnost. **Vrchnost** – mající mateřský jazyk angličtinu a s tím spojené výhody. **Lokajové** – lidi učící se celý život cizí jazyk angličtinu bez dosažení úrovně anglických rodilých mluvčích. **Poddaní** – většina, která se angličtinu nenaučí nebo jen nedostatečně. Ti nebudou mít možnost ani čerpat z dostupných informací ani je využívat. Nedosáhnou na dobře placená místa, protože budou neinformováni a méně vzdělaní.
- Angličtina je oproti všeobecnému mínění velmi **těžký jazyk**, jedná-li se o perfektní znalost. Je nefonetická, nepravidelná, nepřesná

a mnohovýznamová. Prosazuje se ne kvůli své kvalitě, ale kvůli ekonomické síle anglofonních států. Ty jí však v budoucnu ztratí. Budeme se učit čínsky?

→ Angličtina již **svůj vrchol překonala**. V moderním světě procentuálně klesá. Šanci měla v době svých kolonií a té nedokázala využít. Dnes i Indie dává přednost hindí před angličtinou. Mateřskou španělštinou dnes mluví více lidí než angličtinou.

Bruselský koncept mnohajazyčnosti je neuskutečnitelný, nákladný a nebezpečný!

Mateřský jazyk hraje v našem životě obrovskou roli. Pro jeho zvládnutí investujeme neuvěřitelné množství času. Do věku devatenácti let byl každý z nás po více než **100 000 hodin** ponořen do mateřského jazykového prostředí! Pro mnohé však ani toto na jeho dokonalé zvládnutí nepostačuje. V EU se až **20 %** celkového času výuky věnuje cizímu jazyku. Děje se tak pochopitelně na úkor jiných potřebných předmetů. Přitom je zřejmé, že kvalita cizího jazyka (většinou angličtiny) nikdy a ani zdaleka nedosáhne úrovně roditelského mluvčího. Na to prostě čas nestačí. Proto bude naše schopnost správně číst, bezchybně psát, rychle chápat a přesně se vyjadřovat v cizím jazyce podstatně nižší.

Brusel chce, aby se každý mimo mateřského jazyka, naučil ještě **dva a víc** cizích jazyků. Při počtu jazyků v EU toto problémy nevyřeší. Jak se Čech znající polsky a rusky domluví s Francouzem mluvícím portugalsky a španělsky? Tento nesmysl je jen **taktikou**, jak nechat angličtinu ovládnout terén. To je v zájmu vlivných skupin, které na tom mnoho vydělávají, a proto tuto taktiku také prosazují. Britský premiér nabídl světu 750 000 učitelů angličtiny. Jaký to lidumil!

Mnohajazyčnost nelze uskutečnit, neboť všechny národní jazyky jsou plně nepravidelností nasbíraných stoletými vývoje. Až 90% času při výuce

jazyků padne právě na **učení se výjimek**. Z historie víme, že ani tři sta let cíleného poněmčování Čechy němčinu nenaučily. Natož abychom se učili dva cizí jazyky. Takové úsilí zvládnou jen velmi nadaní lidé, kteří mají příležitost žít dlouho v cizině a jazyk dennodenně cvičit. Pro převážnou většinu populace je to ale zcela nemožné.

Zavádějící statistiky

Jako důkaz schůdnosti mnohajazyčnosti jsou dávány jazykové znalosti menších západoevropských národů.

Ve statistických průzkumech se uvádějí široké znalosti dalšího cizího jazyka. Ovšem, jak je známo, při průzkumech otázaní udávají většinou lepší jazykové kvality než skutečně mají. Kdyby se zkoumala úroveň znalostí podle absolvovaných mezinárodně uznávaných zkoušek jazyka, statistika by vypadala zcela jinak.

Také se mlčí o tom, že se jedná o národy s **germánskými** jazyky. Například Lucemburčané prý mluví dalšími dvěma cizími jazyky. Neřeknou vám ale, že lucemburština je německým dialektem a že je to pro ně asi stejně těžké, jako pro Hanáka se naučit česky. Angličtina je také germánský jazyk a je pro ně stejně snadná jako třeba polština pro Čecha.

Slované nejsou o nic hloupější než Holanďané nebo Dánové. Každý Čech se také poměrně dobře domluví slovensky, polsky nebo chorvatsky. Co by řekli naši západní přátelé, kdyby se měli učit třeba ruštinu jako společný jazyk? To by asi nesouhlasili, protože by to bylo pro ně mnohem těžší. Zrovna tak, jako je pro nás učení germánských jazyků.

Přitom se dá předpokládat, že v budoucnosti se i další východoevropské národy připojí k EU. Pak budou slovanské jazyky tvořit největší jazykovou skupinu. Proč se má velká většina obyvatel EU učit právě germánský jazyk angličtinu? Nebylo by nějaké **účinnější, přijatelnější, spravedlivější a levnější** řešení pro všechny?

Evropština je jediné, správné, účinné a spravedlivé řešení mezinárodní komunikace v EU!

Evropštinou nemůže být žádný národní jazyk, protože by zvyhodňoval jeden národ na úkor ostatních a porušoval tím základní princip rovnosti všech obyvatel unie. Navíc všechny **národní jazyky jsou nepravidelné a náročné na naučení.**

→ Společný jazyk musí být **zcela pravidelný.** (Bez výjimek se snižá čas výuky až na desetinu).

→ Musí být též **fonetický** a stejně se psát, jako vyslovovat. (Bez problematických hlásek).

→ Musí mít **stručnou a logickou** gramatiku umožňující kvalitní vyjadřovací schopnost.

→ Slovní zásoba musí sestávat z **všeobecně známých základů** (tedy musí mít evropské kořeny, a proto se snadněji zapamatuje).

→ Systém odvození dalších významů ze základů musí být zcela **pravidelný, logický a snadno pochopitelný.**

→ Musí být zvládnutelný za **mnohanásobně** méně času, než je tomu u národních jazyků.

Jen za těchto podmínek lze očekávat, že se takovému jazyku naučí opravdu **široké vrstvy** obyvatel Evropy, bez významné ztráty času pro odborné vzdělání a bez ohrožení vlastního národního jazyka a kultury. Náklady na výuku musí být řádově nižší ve srovnání s jinými jazyky. Takový jazyk lze udržet na funkční úrovni snadněji, než je tomu u jiných jazyků. Všichni jsou postaveni na stejnou úroveň a nikdo nemá **nespravedlivé výhody.**

Kde ale takovou jazykovou perlu najít? Není třeba hledat, **leží nám u nohou!**

Stane-li se evropština jazykem našeho kontinentu, stane se posléze i jazykem celé planety!

Zajímavé je, že pro společnou měnu politici nevzali žádnou národní měnu, ale vytvořili nové společné Euro.

Je nepochopitelné, proč tedy nechtějí udělat to stejné pro společný jazyk, který má mnohem zásadnější důležitost?

Evropština existuje!

Jazyk, který má všechny předpoklady, aby se stal hledanou evropštinou, byl vytvořen geniálním tvůrcem již před 120 lety.

Je znám pod jménem Esperanto. I když jméno, které znamená „dofajjící“, je nešťastné, jedná se o **opravdovou evropštinu:**

→ Většina slovní zásoby má **hluboké, evropské kořeny.** Proto je nám spousta slov již povědomých bez učení.

→ Ze slovních kmenů lze odvodit další slova pomocí předpon a přípon nebo skládáním. Skutečnost, že předpony a přípony mají **vždy stejný význam**, maximálně usnadňuje chápání smyslu odvozeného slova, i když takové slovo slyšíme poprvé. Z jednoho kmene tak lze vytvořit i několik desítek odvozených výrazů. (Při znalosti 500 základních slov se tím slovní zásoba bez námahy rozšíří na několik tisíc výrazů, s nimiž lze pokrýt až 95% běžného použití jazyka.)

→ Díky pravidelnosti má gramatika **pouhých 16 pravidel** a dá se tedy psát na jednom listu A4. Kupodivu vyjadřovací schopnost tím **není nijak omezena.** Naopak v mnohých aspektech lze vyjádřit přesně a stručně i to, co národní jazyky dokáží jen opisem.

→ Evropština je **fonetická** (tedy se stejně čte i píše) a dobře vyslovitelná, neboť má jen **bezproblémové** hlásky.

Žádný jiný jazyk ani zdaleka neposkytuje takové výhody.

Efektivní výuka s nulovými náklady.

Uvedené vlastnosti umožňují velmi snadné zvládnutí tohoto jazyka. Podle národnosti žáka se dá evropština naučit za **šest až desetkrát kratší dobu** než národní jazyky. Tím se uspoří obrovské náklady na výuku a čas.

Taková snadnost umožní, aby evropštinu na dobré úrovni zvládla **velká většina** evropské populace. Naučení se evropštiny má překvapivé, **stimulační účinky** pro učení jiných jazyků. Žáci s dvouletou výukou evropštiny a následnou dvouletou výukou angličtiny dosahují lepší znalosti angličtiny než žáci, kteří se čtyři roky učí jen angličtinu. Stimulační efekt však pokračuje i poté.

Pravidelnost evropštiny zřejmě připraví v mozku program, který další učení jazyků urychluje.

V praxi to znamená, že zvládnutí evropštiny je vlastně zadarmo a navíc přináší další užitek. Ekonomicky je to tedy **velmi výhodná investice**.

Pro zavedení evropštiny je nutné bojovat.

Aby se myšlenka společného nadnárodního jazyka v Evropě mohla uskutečnit, nestačí jen vysvětlit obrovské výhody pro všechny. Je potřeba **bojovat proti mocným kruhům**, kterým zavedení angličtiny vyhovuje. Je proto nutné, aby moudří lidé spojili úsilí a evropštinu protlačili i přes odmítavé a krátkozraké politiky. Proto je potřeba informovat o evropštině a jejich výhodách **co nejširší masy** občanů a evropských voličů. Jimi vytvořený tlak pomůže k úspěchu.

Občanské sdružení **E-Lingvo je neziskové** a dobrovolné sdružení, které bojuje o prosazení účinné komunikace v EU.

Připojte se k nám a pomozte uskutečnit dobrou věc. Je to i ve vašem zájmu. Pomůžete zajistit budoucí prosperitu občanů EU ve stále silící světové konkurenci.

Politici to sami bez tlaku neudělají. Přidali by si práci a navíc by jim na jejich pozice přibýli jako konkurenti lepší odborníci, kteří jsou dnes z jazykových důvodů při výběru eliminováni ...

Kritické námitky:

K čemu je evropština, když jí nikdo nemluví?

To je logická otázka. Je to jako mít auto a nemít silnice. Když se silnice postaví, je auto výborným dopravním prostředkem. Stavba silnic ale vyžaduje politické rozhodnutí.

Stejně tomu bude i s evropštinou. Politickým rozhodnutím může být třeba, že se žáci před výukou jiného jazyka budou učit dva roky evropštinu. V EU máme asi 100 milionů studentů a žáků. To znamená, že za dva roky se domluvíme s takovým počtem lidí.

U nich to ale určitě nezůstane. Za pár roků bude evropštinu znát **více Evropanů, než dnes zná angličtinu**.

Je nepochybné, že výhody snadné evropštiny přitáhnou další zájemce. S přibývajícím počtem evropštinu ovládajících Evropanů vznikne **lavinové šíření evropštiny** a určitě to nezůstane omezeno jen na Evropu. S evropštinou se pak domluvíte všude. Pak již původní otázka o užitečnosti evropštiny zcela ztratí smysl. Umíte si představit kontinent a následně celou planetu, na které se **jedním jazykem všude domluvíte?**

Umělý jazyk se nemůže prosadit!

Co rozhoduje o prosazení čehokoliv je hlavně účelnost. Jsme obklopeni umělými hmotami a nikomu nevdají, že jsou umělé. Bez umělého chrupu by mnoho starých lidí hladovělo. Jen blázen by odmítl umělou ledvinu, když mu zachráni život.

Co zaručí prosazení evropštiny, jsou její velmi užitečné kvality. Musíme ale dohnat politiky k tomu, aby přijali **nutná rozhodnutí**. Tomu je potřeba pomoci. Jinak to ke škodě všech nebude možné.

I v evropštině vzniknou nepravidelnosti a výhoda snadnosti se ztratí.

Odchytky a novotvary vznikají jen při **lokálním** použití jazyka. Tak vznikají například dialekty a nářečí. Když je jazyk používán jen nelokálně, takové tvary mizí. Dnešní zánik dialektů to jasně potvrzuje. Evropština zřejmě nebude používána lokálně.

Dva Pražáci spolu přece budou mluvit česky a ne evropsky. Vznik nepravidelností poškozuje mezinárodní dorozumění a proto bude zcela přirozeně brzděn. Sto dvacet let užívání esperanta ve světě potvrzuje tento názor. Žádné dialekty nebo nepravidelnosti se neobjevily. Objevilo se ale množství nových slov a také gramaticky správné náhrady starších výrazů pro stejný smysl novými. To je jasný důkaz, že evropština je **živý**, vyvíjející se jazyk.

U angličtiny, která se užívá na mnohých místech jako lokální jazyk, je tvorba „**lokálních angličtin**“ zcela zřejmá. Ve Wordu je jich uvedeno 18! To je další problém, který ukazuje, že angličtina je pro mezinárodní komunikaci málo vhodná. Jeden neví, **jakou angličtinu** se má vlastně učit.

Poturčenec horší Turka?

Je pozoruhodné, že dvě skupiny lidí vášnivě podporují šíření angličtiny. Jsou to:

- **Angličtinou „postizení“.** Tito lidé věnovali studiu angličtiny spousty času. Neznají ji však tak dobře, aby byli schopní zralého úsudku. Podobně jako při nákupu auta, každý obhajuje výhody svého čtyřkolého miláčka, tito studenti podobně obhajují úsilí obětovaně své angličtině. Opravdoví znalci angličtiny a ti, kdo dobře ovládají několik jazyků, jsou již ve vztahu k angličtině značně kritičtí.
- **Politici.** Politikům povětšinou i nedokonalá znalost angličtiny chrání jejich pozice před kompetentnějšími odborníky s menší jazykovou znalostí. Přijetím evropštiny by si jednak přidali práci s učením nového jazyka a navíc by se rozšířil i počet jejich konkurentů. Kromě toho politici trpí pocitem, že za vše zodpovídají a tak co neznají raději ihned odmítnou. Politici změni svůj názor jedině pod tlakem voličů.

Evropština zničí národní jazyky a kulturu.

Tato obava vychází zřejmě ze zkušeností, které některé národy udělaly s angličtinou. Irové svůj národní jazyk galštinu již ztratili. Švédové a další jdou stejnou cestou.

Je to zřejmě způsobeno tím, že národní jazyky jsou těžké a nelze dva zvládnout zároveň stejně dobře. Musí tedy čas věnovat jen jednomu a vlastní jazyk se ztrácí.

U evropštiny tomu tak nemusí být, protože je zvládnutelná až v desetkrát kratším čase než národní jazyk. Takové úsilí se dá zvládnout všemi. Proto je logické se domnívat, že evropština národní jazyk a kulturu nezničí, ale naopak ji ochrání. Je-li toto opravdu stále opakovaným cílem vedení EU, tak je nepochopitelné, že evropštinu nezavedli již dávno.

Stane-li se angličtina evropským komunikačním jazykem, tak je potlačení národních jazyků zcela jisté. Zvládnout dva mateřské národní jazyky se dají jen výjimečně u nadaných jedinců a za speciálních podmínek. Dvěma pány nelze sloužit. Je to **časově nemožné!**

Evropština nemá kulturu.

Evropština nepatří **žádnému** národu. Nemá proto ani vlastní národní kulturu a je tedy kulturně **zcela neutrální**. To je výhoda. Není však nekulturní. Do esperanta byly přeloženy tisíce světových děl a dokonce existuje i původní literatura psaná v tomto jazyce. V počtu hesel je evropština ve Wikipedii na dvacátém místě před mnoha národními jazyky.

Rozšíření evropštiny umožní přístup k národním kulturám v dosud nebyvalém rozsahu, protože nebude nutné dělat nákladné překlady do mnoha jazyků. Jeden překlad do evropštiny postačí. Evropština ale dokáže i mnohem víc. Dnes je komunikace a tedy příjem a předávání všech informací na internetu omezena jen na ty, kdo angličtinu dobře ovládají. Podaří-li se zavedení evropštiny, situace se zcela obrátí a všechny informace budou **dostupné všem**. Vznikne tak **planetární zdroj poznání** nebyvalého rozsahu pro všechny národy. Z práce a poznatků jiných národů budou moci těžit i anglofonní národy, které k jiným národním zdrojům dnes přístup nemají. Po internetových kanálech poteče informace srozumitelná všem a ne jako dnes jen deseti procentům uživatelů.

Takhle opravdu vznikne celosvětová informační společnost, o které si Bill Gates nedokáže udělat představu ani v tom nejfuturističtějším snu.

Nestačí totiž jen vytvořit internetová spojení. Význam mají jen tehdy, když **informaci, v nich tekoucích, všichni rozumí.**

GRAMATIKA EVROPŠTINY

Evropština (známá jako esperanto) má 28 písmen (nemá q, x, w, y) a **snadno vyslovitelné hlásky**, z toho jen pět samohlásek jako čeština (a e i o u). Pět písmen má podobně jako v češtině háček, ale obrácený. Evropština je **fonetická**, snadno vyslovitelná a srozumitelná. Přízvuk leží vždy na předposlední slabice. Je **pravidelná a bez výjimek!** Její mluvnice má **jen 16 pravidel**.

Podstatná jména:

se tvoří přidáním **-o** k základu slova ⇒ sano - zdraví

Přídavná jména:

se tvoří přidáním **-a** k základu slova ⇒ sana - zdravý, zdravá, zdravé

Množné číslo:

se tvoří přidáním **-j** na konci slova ⇒ domo – dům, belaj domoj – pěkné domy

Příslovce:

se tvoří přidáním **-e** k základu slova ⇒ sane - zdravě,

Infinitiv sloves:

se tvoří přidáním **-i** k základu slova ⇒ vidi - vidět

Podmiňovací způsob:

se tvoří přidáním **-us** k základu slova mividus - viděl bych

Rozkazovací způsob:

se tvoří přidáním **-u** k základu slova ⇒ skribu! - piš! pište!

Otázka:

se tvoří tázací částicí **ĉu** (zda) na začátku věty ⇒ ĉu li venos? - Přejde?

Zápor:

se tvoří záporkou **ne** ⇒ Mi ne venos. - Nepřijdu.

Číslovky:

1 unu, 2 du, 3 tri, 4 kvar, 5 kvin, 6 ses, 7 sep, 8 ok, 9 naŭ, 10 dek, 100 cent, 1000 mil, 1000 000 miliono

Příklad: 53 kvindek tri

pomocí již známých koncovek se snadno tvoří další tvary odvozené od číslovek:

unua - první, dua – druhý, druhá, druhé

unue - za první, due - zadruhé

unuoj - jednička, kvinoj - pětka

duoj - dvojice, kvinoj - pětice

duoj - po dvou, atd.

Akusativ:

Čtvrtý pád má koncovku **-n** ⇒ Mi vidas blankan domon. - Vidím bílý dům. (Jasně označení předmětu uvolňuje slovosled a zvyšuje přesnost vyjádření a srozumitelnost věty).

K zdůraznění

se používá člen **la** (stejný ve všech rodech a číslech)

Časy:

se tvoří koncovkami:

přítomný čas: **-as** ⇒ Mi amas. - Miluji.

minulý čas: **-is** ⇒ Mi amis. - Miloval jsem.

budoucí čas: **-os** ⇒ Mi amos. - Budu milovat.

Časování sloves:

přítomný čas: **estas** (minulý čas: **estis**, budoucí čas: **estos**)

mi estas (já) jsem

ni estas (my) jsme

vi estas (ty) jsi

vi estas (vy) jste

li (ŝi, ĝi) estas (on, ona, ono) je

ili estas (oni, ony, ona) jsou

Slovesný rod:

činný rod se tvoří přičestími a koncovkami pro odpovídající časy
-anta, -inta, -onta ⇒ mi estas **laboranta** - (právě teď) pracuji
trpný rod
-ata, -ita, -ota

letero skribota – dopis mající být napsán

letero estos skribota - až v (budoucnu) bude mět být ten dopis napsán

letero estis skribita - ten dopis byl již napsán

amanta patrino – milující matka

amata amikino – milovaná přítelkyně

Vyjadřovací možnosti těchto kombinací přesahují daleko vše, co existuje v národních jazycích. Na tuto přesnost a krátkou formu je nutné si zvyknout.

Tvorba slov:

Zpočátku mělo esperanto přibližně tisíc základních slovních kmenů. Nyní jich má asi 20 000. Pomocí skládání, předpon a přípon a přejímáním slov z cizích jazyků se možný počet slov zvyšuje na několik set tisíc výrazů. Toto tvoří z esperanta jeden z nejbohatších jazyků. (Slovní základy jsou vybrány podle četnosti výskytu a všeobecné známosti. Mají většinou evropské kořeny. Pravidelnost odvozování činí i neznámá slova logicky pochopitelnými.)

Příklady tvoření slov:

Předpona **mal-** znamená opak ⇒ **malsana** – nemocný (sana=zdravý), **maljuna** – starý (juna=mladý), **malgranda** – malý (granda=velký), **malfavore** – nepříznivě (favore=příznivě), atd.

Přípona **-in-** znamená osobu ženského rodu ⇒ patro – otec, **patrino** – matka, viro – muž, **virino** – žena, amiko – přítel, **amikino** – přítelkyně,

Přípona **-id-** znamená mládě ⇒ bovo – kráva, **bovido** – tele

Kombinací obou přípon dostaneme ⇒ **bovidino** – tele (ženského pohlaví)

Kombinací viro – muž s bovo – kráva odvodíme slovo pro býka ⇒ **virbovo** a **virbovido** pro býčka.

Přípona **-et-** znamená zmenšení ⇒ vento – vítr, **venteto** – vánek

Přípona **-eg-** znamená zvětšení ⇒ **ventego** – víchřice

Časová souslednost vět:

jednoduše jako v přímé řeči.

Tabulka logicky složených zájmen a příslovčí umožňuje jasné a velmi přesné určení místa, času, způsobu, příčiny, vlastnosti, množství, vztahu, věci nebo bytosti. (Takovou přesnost nenabízí žádný jiný jazyk!)

K této základní gramatice, která nemá jedinou výjimku, se stačí naučit 500 základních slovíček (tisíce dalších lze z nich snadno odvodit) a už můžete začít tento geniálně snadný, mezinárodní jazyk používat.

Při zapamatování dvaceti slovíček denně je to možné zvládnout za pouhý měsíc! V prokázaných případech studenti zvládli evropštinu v jednotýdenním intenzivním kursu. Přesto, že je tento jazyk tak snadný, není vůbec primitivní a za 120 let jeho existence do něho byla přeložena nejnvýznamnější díla světové literatury.

